

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 1 september 2008 in zaak nr. 07/47985 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 december 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 september 2008, verzonden op 2 september 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

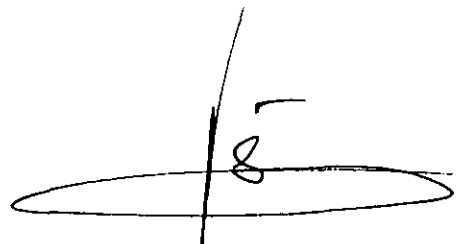
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 oktober 2008

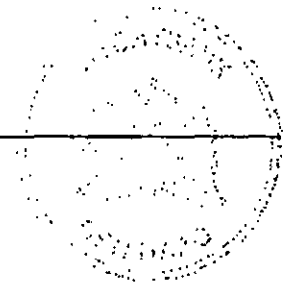
53.
Verzonden: 23 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak



RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/47985 BEPTDN

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
1 september 2008**

inzake

geboren op _____ van gestelde Burundische
nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. G.J. Dijkman, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de **Staatssecretaris van Justitie**,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.P. Schelfaut, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Eiseres heeft op 11 november 2003 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 5 maart 2004 heeft verweerder aan eiseres een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) verleend met ingang van 11 november 2003 en geldig tot 11 november 2006.

1.2 Eiseres heeft op 1 oktober 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 4 december 2007 (hierna: het bestreden besluit) afgewezen. Eiseres heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 20 juni 2008, waar eiseres in persoon is verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.

2.2 Aan het bestreden besluit heeft verweerder, voor zover hier van belang en samengevat, ten grondslag gelegd dat met de afschaffing van het categoriaal beschermingsbeleid voor Burundi de grond voor verlening van de asielvergunning is komen te vervallen. De aanvraag tot het verlenen van een asielvergunning voor onbepaalde tijd dient derhalve te worden

zaaknummer: AWB 07/47985 BFPTDN

blad 2

afgewezen. Vervolgens heeft verweerder aangevoerd dat ten tijde van de verlening van asielvergunning voor bepaalde tijd geen andere gronden bestonden om deze vergunning aan eiseres te verlenen. Verweerder heeft het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig geacht. Eiseres heeft geen documenten of bescheiden overgelegd ter staving van haar identiteit, nationaliteit en reisroute, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Van het asielrelaas van eiseres gaat geen positieve overtuigingskracht uit, zodat geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die zij stelt te hebben ondervonden - en bij terugkeer te zullen ondervinden - in Burundi, aldus verweerder.

2.3 Eiseres heeft tegen het bestreden besluit aangevoerd, samengevat weergegeven, dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom haar asielrelaas ongeloofwaardig zou zijn. Verweerder heeft onvoldoende rekening gehouden met het feit dat zij een Tutsi-moeder en een Hutu-vader heeft. Eiseres is weliswaar een Hutu, maar ze heeft de uiterlijke kenmerken van een Tutsi. Om die reden heeft de vader van eiseres, die de zorg voor zijn dochter alleen droeg, blijkbaar geen bezwaar gehad om zich met zijn dochter te vestigen in de Tutsi-wijk. Verweerder heeft de vestiging in deze wijk dan ook ten onrechte als ongeloofwaardig aangemerkt. Vervolgens heeft eiseres aangevoerd dat, indien van de geloofwaardigheid van de vestiging in deze wijk wordt uitgegaan, ook van de geloofwaardigheid van de aanslag op haar vader moet worden uitgegaan. Nu eiseres heeft gezien dat haar vader in zijn borst is geraakt en vervolgens heeft gehoord dat haar vader is overleden, is aannemelijk dat hij ook daadwerkelijk is overleden. Eiseres is van mening dat ten tijde van de verleende asielvergunning aanleiding bestond de aanvraag in te willigen op de a-grond van artikel 29 van de Vw, nu in het destijds geldende beleid (WBV 2001/23) was vastgelegd dat vervolgde Hutu's in aanmerking komen voor een a-status indien zij tevergeefs hebben geprobeerd bescherming te verkrijgen bij de lokale autoriteiten. Voorts bestond volgens eiseres aanleiding de aanvraag in te willigen op de b-grond van artikel 29 van de Vw. Ten slotte wijst eiseres erop dat zij ooggetuige is geweest van de aanslag op haar vader, zodat zij ook op de c-grond van artikel 29 van de Vw in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning.

2.4 Ingevolge artikel 13, aanhef en onder a en c, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.5 Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw kan een verblijfsvergunning asiel, voor zover hier van belang, worden verleend aan de vreemdeling die een verdragsvluchteling is, die aannemelijk heeft gemaakt gegronde redenen te hebben om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen, of van wie in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst wegens klemmende redenen van humanitaire aard.

2.6 Ingevolge artikel 34 van de Vw (zoals dit artikel gold ten tijde hier van belang) kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 28 van de Vw afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw voordoet.

2.7 In artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw is bepaald dat de

zaaknummer: AWB 07/47985 BEPTDN

blad 3

verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw kan worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen, indien de grond voor verlening bedoeld in artikel 29 van de Vw is komen te vervallen.

2.8 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.9 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.10 Niet in geschil is dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd aangezien het categoriaal beschermingsbeleid voor Burundi ten tijde hier van belang is afgeschaft. Mede gelet op het verhandelde ter zitting gaat de rechtbank ervan uit dat het geschil zich toespitst op de vraag of eiseres destijds in aanmerking zou zijn gekomen voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 eerste lid, aanhef en onder a, b dan wel c van de Vw.

2.11 Bij de beoordeling van de vraag of verweerder het relaas van eiseres in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen bestempelen, gaat de rechtbank uit van het volgende toetsingskader. In de hoofdstukken C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.3.4 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) is neergelegd dat verweerder het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aanneemt, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet. Als van dat laatste sprake is, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.12 De rechter toetst deze beoordeling van verweerder terughoudend en beantwoordt de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

2.13 Mede gelet op het verhandelde ter zitting overweegt de rechtbank dat niet in geschil is dat eiseres geen documenten of bescheiden heeft overgelegd om haar identiteit, nationaliteit,

zaaknummer: AWB 07/47985 BEPTDN

blad 4

reisroute en asielrelaas te onderbouwen. Voorts heeft zij niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan haar is toe te rekenen. Gelet op het voorgaande heeft verweerder deze omstandigheden op grond van artikel 31, tweede lid, onder f van de Vw bij de behandeling van de aanvraag mogen betrekken. Dat betekent dat van het relaas van eiseres een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan.

2.14 Vervolgens dient te worden beoordeeld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert en daarmee ongeloofwaardig is.

2.15 Eiseres heeft tijdens het nader gehoor op 28 januari 2004 verklaard dat zij in mei 2003 genoodzaakt was met haar vader en broer hun woning in de wijk _____ te verlaten en te verhuizen naar _____ (een andere wijk in _____), omdat de verhuurder de huur van hun woning had beëindigd. Eiseres heeft aangegeven dat zij enkele maanden later deze verhuurder heeft gezien in gezelschap van haar nieuwe burens in _____. Enkele dagen later zijn de problemen met deze burens ontstaan. Eiseres vermoedt dan ook dat de verhuurder aan de burens heeft aangegeven dat zij en haar familie Hutu zijn. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het niet geloofwaardig is dat de verhuurder uit _____ de nieuwe burens van eiseres in een andere wijk in _____ kent, gelet op de omvang van deze stad (die blijkens het algemeen ambtsbericht over Burundi van september 2007 ongeveer een half miljoen inwoners heeft). Eveneens heeft verweerder ongeloofwaardig kunnen achten het vermoeden van eiseres dat de verhuurder de nieuwe burens op de hoogte heeft gebracht van de Hutu-afkomst van haar en haar familie, nu uit de verklaringen van eiseres niet kan worden afgeleid dat zij en haar familie ooit problemen hebben gehad met de verhuurder dan wel dat de verhuurder bedenkingen had wat hun etnische afkomst betreft.

2.16 Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder heeft kunnen overwegen dat eiseres geen overtuigende verklaring heeft afgelegd over de beweerde ontvoering van haar broer door de burens uit _____. Eiseres heeft tijdens het nader gehoor verklaard dat zij na de moord op haar vader met haar broer is gevlucht naar een vluchtelingenkamp in de wijk _____. Na enkele weken is haar broer verdwenen. Eiseres heeft van twee bewoners in het vluchtelingenkamp vernomen dat haar broer is meegenomen door vijf mannen; een van deze mannen heette _____. Nu ook een van de burens die haar vader - naar eiseres stelt - hebben vermoord zo heet, vermoedt eiseres dat deze burens haar broer hebben ontvoerd en tevens op zoek waren naar haar. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid kunnen overwegen dat - bij gebreke aan een nadere toelichting door eiseres - niet geloofwaardig is dat deze _____, die woonachtig is in de wijk _____, eiseres en haar broer enkele weken na hun vertrek uit deze wijk heeft weten te vinden in het vluchtelingenkamp in de wijk _____. Verweerder heeft derhalve eveneens ongeloofwaardig kunnen achten dat haar broer is ontvoerd door dezelfde mensen als die haar vader zouden hebben vermoord, als ook dat deze mensen in het vluchtelingenkamp naar eiseres op zoek zijn geweest.

2.17 Ten slotte heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres geen overtuigende verklaring heeft afgelegd over de illegale hulp die zij bij het verlaten van Burundi zou hebben gekregen van een medewerker van de vluchtelingenorganisatie UNHCR, een zekere _____. Gelet op de status van deze organisatie en haar medewerkers en de officiële hulp die deze organisatie aan vluchtelingen biedt, had van eiseres verwacht mogen worden dat zij nadere informatie zou verstrekken over deze _____ en de hulp die hij haar zou hebben verleend.

zaaknummer: AWB 07/47985 BEPTDN

blad 5

2.18 Gelet op het voorgaande, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen concluderen dat van positieve overtuigingskracht in het onderhavige geval geen sprake is.

2.19 Ter zitting heeft eiseres nog aangevoerd dat in de bij het besluit van 5 maart 2004 (waarbij eiseres de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de d-grond van artikel 29 van de Vw is verleend) behorende minuut is overwogen dat het asielrelaas van eiseres niet ongeloofwaardig is. Voor zover eiseres hiermee heeft beoogd te betogen dat verweerder in deze minuut een uitdrukkelijk standpunt heeft ingenomen over de geloofwaardigheid van haar asielrelaas waar verweerder bij het nemen van het bestreden besluit aan gebonden was, slaagt dit betoog niet. Onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 26 juni 2008 (LJN BD6230), overweegt de rechtbank dat de minuut een intern stuk is dat een rol speelt in het besluitvormingsproces maar dat geen deel uitmaakt van het uiteindelijke besluit. Aan de inhoud van de bij het besluit van 5 maart 2004 behorende minuut - wat er verder zij van de uitleg die eiseres aan de inhoud van dit document heeft gegeven - komt derhalve geen, althans geen doorslaggevende betekenis toe ter vaststelling van de gronden waarop dat besluit berust en de reikwijdte daarvan. Daarbij overweegt de rechtbank dat in een besluit tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw het oordeel besloten ligt dat geen aanspraak bestaat op verlening van een zodanige vergunning op de voet van de onderdelen a tot en met c van dit artikellid.

2.20 Uit het voorgaande volgt dat verweerder in het bestreden besluit op juiste gronden heeft overwogen dat eiseres destijds niet in aanmerking zou zijn gekomen voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef, en onder a van de Vw.

2.21 Gelet op hetgeen hiervoor ten aanzien van het asielrelaas is overwogen, is voorts niet aannemelijk dat eiseres bij gedwongen verwijdering naar Burundi een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Evenmin zijn andere individuele feiten en omstandigheden gesteld op grond waarvan een dergelijke vrees alsnog aannemelijk moet worden geacht. Eiseres kon destijds aan het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw derhalve geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

2.22 Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank voorts op goede gronden overwogen dat eiseres, nu haar asielrelaas niet geloofwaardig is bevonden, evenmin destijds aan het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw aanspraak op een verblijfsvergunning kon ontlenen.

2.23 Ten aanzien van de beoordeling van de situatie ten tijde van het bestreden besluit heeft verweerder zich voorts op het standpunt gesteld dat het relaas van eiseres noch de overige thans bekende feiten en omstandigheden afgezet tegen de algemene ambtsberichten over Burundi reden zijn om aan te nemen dat eiseres nu wel in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op één van de gronden van artikel 29 van de Vw. Verweerder heeft dit standpunt naar het oordeel van de rechtbank voldoende onderbouwd.

2.24 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.25 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden

zaaknummer: AWB 07/47985 BEPTDN

blad 6

veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. K.J. Veenstra en in het openbaar uitgesproken op 1 september 2008.

De griffier:

De rechter:



E. Heemsbergen
(de griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen)

mr. K.J. Veenstra

afschrift verzonden op:

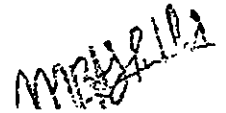
02 SEP 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Let wel: ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Voor kopie conform
De Griffier





PIETERS
ADVOCATEN

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
29 SEP 2008	
ZAAKNR.	
AAN: V3	
BEHANDELD DD:	PAR:

Betreft

Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 07110GD

Utrecht, 29 september 2008

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (*griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant*)

hierna te noemen appellante, geboren op
wonende te _____ domicilie kiezende te Utrecht aan de
Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. G.J. Dijkman,
die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellante tot het
instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellante stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag,
zittingsplaats Utrecht d.d. 1 september 2008, waarbij haar beroep tegen de beslissing d.d.
4 december 2007 betreffende de afwijzing van een verblijfsvergunning asiel voor
onbepaalde tijd. Deze uitspraak is op 2 september 2008 aan de gemachtigde van
appellante verstuurd.

Appellante kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het
navolgende:

Grief

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat het asielrelaas van appellante positieve overtuigingskracht mist, mede doordat aan de minuut behorende bij de beschikking d.d. 5 maart 2004 geen doorslaggevende betekenis toekomt ter vaststelling van de gronden waarop het besluit is genomen.

Appellante heeft in beroep aangevoerd dat van de geloofwaardigheid van haar asielrelaas dient te worden uitgegaan. Het relaas is consistent en geloofwaardig, daarbij is het zeer gedetailleerd naar tijd en plaats. Blijkens de minuut behorende bij de beschikking op de aanvraag van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verweerder hier aanvankelijk ook van uit gegaan.

Gedurende de procedure tot het verkrijgen van de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd zijn geen feiten naar voren gekomen die een andere conclusie rechtvaardigen.

Appellante is van mening dat verweerder willekeurig handelt door op het moment van de aanvraag van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd het relaas geloofwaardig te achten en, op grond van dezelfde informatie, het relaas ongeloofwaardig te achten. Verweerder handelt hierdoor willekeurig. Dit zou slechts anders zijn geweest indien verweerder gemotiveerd had aangevoerd op grond van welke nieuwe informatie de feiten thans anders beoordeelt dienen te worden. Door deze handelswijze is het verbod op willekeur geschonden.

Ten onrechte heeft de rechtbank het voorgaande niet onderkend. Daarbij is appellante van mening dat de rechtbank tot een onjuiste interpretatie van de uitspraak van uw college d.d. 26 juni 2008 (LJN: BD6230) komt. Appellante is van mening dat uit de uitspraak enkel voortvloeit dat aan een interne minuut van een eerdere beslissing geen gerechtvaardigd vertrouwen kan worden ontleend dat de geloofwaardigheid nooit meer ter discussie zou worden gesteld.

Appellante heeft echter in beroep niet betoogd dat de geloofwaardigheid niet meer ter discussie mocht worden gesteld maar heeft betoogd dat het onzorgvuldig en willekeurig is om, zonder nieuwe gronden, tot een ander oordeel over de geloofwaardigheid te komen.

Nu verweerder niet heeft gemotiveerd wat de aanleiding is thans anders te oordelen over de geloofwaardigheid is de bestreden beschikking willekeurig genomen althans onvoldoende gemotiveerd.

Redenen waarom:

Appellante zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 1 september 2008 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

't Welk doende enz.

Gemachtigde